

Giới thiệu Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!

Hải đã từng đến nhà Nguyệt Nguyệt gọi cô rất nhiều lần nhưng lần này có một số thứ không thể như lúc trước nữa.

Tuyết vẫn rơi vào sáng chủ nhật hôm đó, nhưng sao lại khiến Hải cảm thấy lạnh như vậy? Là do thời tiết khi trước ấm áp hay do thiếu hơi ấm từ ai đó?

Đến phố sách, Hải đi qua tất cả các hiệu sách. Nhưng đi đến đâu cậu cũng chỉ nhìn thấy hình bóng quen thuộc của cô. Nó có phải ảo giác hay là cô đã từng xuất hiện ở những nơi này?

Đề rồi mùi hương quen thuộc đó vẫn lưu mãi nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Kỷ niệm thời thơ ấu

Đôi lời tác giả: Chúc mừng sinh thần của daddy ạ! Chúc daddy tuổi mới vẫn ga lăng, đẹp trai và hoàn thành được tất cả điều mà mình mong muốn. Và đọc giả ơi, như đã hứa nhé! Tác giả đã cho ra chương đầu tiên cũng như ra mắt bộ truyện: "Ngậm miệng lại nào cô bé!". Chương này khá ngắn bởi vì nó như là một dòng cảm xúc thoáng qua mà thôi. Cho tác giả xin lỗi nếu đọc giả không hài lòng nhé! Đọc giả vẫn cứ yên tâm là T6 tuần này tác giả vẫn sẽ cho ra chương 2 như đã nói trong lịch đăng chương trước rồi. Mọi người ủng hộ Listine nha! Hi hi! ^-^.

Chương 1: Kỷ niệm thời thơ ấu

Hức hức..!

Ai khóc vậy? À, hóa ra là cô bé mới chuyển đến đây à. Ở trong một khu vườn nhỏ toàn là cây cối xanh tươi tốt, hoa lá đủ màu sắc sắc sỡ có một cô bé đang ngồi trên một chiếc xích đu được làm từ những loại lá cây của thiên nhiên khóc nức nở. Bỗng từ đâu chạy lại một cậu bé với mái tóc màu vàng bạch kim, khuôn mặt bầu bĩnh, đáng yêu. Cậu bé nói:

- Đừng khóc nữa nha! Cậu cười lên trông rất xinh đẹp!

Rồi đưa tay của mình ra gần chỗ cô bé và bảo:

- Nín đi nào! Chúng ta cũng đi chơi nha!

Cô bé lau nước mắt của mình đi, rồi với lấy tay của cậu bé và kêu nhẹ một tiếng "Uhm".

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Hiện tại (P1)

Các đọc giả ơi, tг có chuyện muốn nói như sau ạ! Vì tг bận học thêm vào T6 rùi cho nên sẽ không đăng chương vào T6 nх đâu nhé mà sẽ chuyển lại vào T5 hàng tuần, có được không ạ? Sớm hơn rùi còn gì, sướng hơn mà. Nên bây giờ vào chuyện luôn thôi hí hí!

Chương 2: Hiện tại (P1)

Buổi sáng sớm, ngoài vườn, những chú chim đang say sưa hát những khúc nhạc dịu êm, ríu ra ríu rít. Hàng cây đung đưa theo tiếng nhạc, những bông hoa lắc lư như múa theo tiếng hát. Trong một căn phòng kia, một cô gái với mái tóc màu hồng vẫn đang ngủ say sưa. Mặc trên mình một bộ váy ngủ màu hồng nhạt, một dây váy xệ xuống vai. Trông rất sexy nhưng ko kém phần đáng yêu. Một chàng trai với mái tóc màu vàng bạch kim bước vào căn phòng - nơi cô gái đó đang ngủ, cậu ngắm cô một lúc rồi liền lay vai cô và la:

- Nguyệt Nguyệt, dậy mau! Còn như con lợn ngủ nướng nữa là muộn học đó!!!

Cô gái nghe thấy giọng nói quen thuộc thì từ từ mở mắt ra thì thấy thằng bạn thanh mai trúc mã của mình, giọng cô ửng ửng nói:

- Hải à, cậu vào phòng tớ làm gì vậy?

Hải bực mình hét lên:

- Còn hỏi nữa hả? Sắp muộn học rồi đó. Đồ con lợn!!!

Nguyệt Nguyệt bật dậy, vứt bỏ cái chăn ra mà quên mất là đang có con trai trong phòng. Cô vẫn đang mặc đồ ngủ mà!!!!. Hải thấy thế thì liền quay cái mặt đỏ như đất khi và nói:

- Mau vào thay đồ đi.

Nguyệt:" Hửm???"

Rồi cô dụi dụi cái mắt và nói:

- Cậu sao vậy? Sao lại phải quay mặt đi làm gì?

Hải đang cảm thấy đầu cậu như bốc hỏa:

- Nhìn xuống dưới đi!

Nguyệt Nguyệt nghe theo thằng bạn mình thì thấy mình đang mặc đồ ngủ và đương nhiên là cô ko mặc áo trong (vì ngủ mà làm gì có ai thấy đâu chứ - quan niệm của cô) và tất nhiên là đã lộ hàng rồi. Mặt của cô dần dần đỏ lên như quả cà chua, cô hét:

- Đồ đáng ghét!! Đi ra ngoài!!

Cô lấy cái gối của mình ném vào người Hải và ừn cậu đi ra ngoài. (Làm bộ làm tịch không, kiểu gì về sau chẳng thấy hết, giấu với chả giếm, chep chep! ^-^).

P/S: Máy chap đầu hơi ngắn ạ! Và mình nói luôn là bộ này mình sẽ hơi hơi có yếu tố bậy chút đấy nhè nhưng không đến nỗi vượt ngoài tầm kiểm soát, vẫn 8+ trở lên ạ (theo tuổi dậy thì của bọn con gái đấy mà). Đừng trách tg nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngâm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hiện tại (P2)

Tác giả thực sự xin lỗi mọi người. Do tuần này kiểm tra hơi bị dồn dập và cũng do một phần tác giả đáng trí quá nên quên mất phải đăng chương. Mong độc giả thông cảm nha! Gomenasai!

Chương 3: Hiện tại (P2)

Nguyệt Nguyệt sau khi vsen xong thì xuống dưới nhà - nơi bạn Hải nhà ta đang đứng đợi chờ con lợn đó. Hải bảo:

- Nguyệt Nguyệt, ăn sáng đi nhanh lên

- Biết rồi! Nói nhiều! – Nguyệt.

Sau 5', Nguyệt Nguyệt đã ăn xong bữa sáng mà mẹ đã chuẩn bị cho chị ý. Rồi cậu cùng cô bước tới trường và đương nhiên là ko thể quên chào bố mẹ của Nguyệt Nguyệt được:" Con chào bố mẹ ạ!/ Cháu chào bác ạ!"

----- Haizzzz!

Trên đường đi, 2 người này cx chẳng yên thân với nhau được. Hơi tí lại chảnh chọe với nhau:

- Tại ông hét cả đấy!!

- Tại sao lại tại tôi? Tôi có làm gì đâu. Không những thế, tôi còn phúc hậu gọi bà đây nữa là!!- Hải vuốt tóc, kiểu như anh đây phúc hậu lắm đấy nhé!.
- Xì!! Tự nhiên đi phá giấc mộng đẹp của người ta! Rồi còn cư nhiên đi xem chỗ đó của người ta! Hừ!! Vô duyên!- Nguyệt Nguyệt " bình mực" nói
- Tôi ko gọi bà thì bà muộn học. Còn chuyện kia là do bà thôi! Ai bảo ko mặc?? Mà tôi cũng ko thèm nhìn đâu nhé!!!- Hải lè lưỡi ra, như châm chọc Nguyệt Nguyệt vậy.
- Này, tôi thích thì kệ tôi. Liên quan đến ông chắc. Đồ lợi dụng!!- Nguyệt Nguyệt vè mặt khiêu khích anh Hải.
- Còn việc ông gọi tôi đây, thôi thì... cảm ơn - Nguyệt nói.
- Hìhì! Không có gì!- Hải tùm tùm cười rồi nói.

Sau một hồi chảnh chọc với nhau, cũng là lúc 2 người đã đến trường. Hải thì thôi khỏi nói. Suốt ngày bị bu lại như kiến như ruồi. Ai bảo ông ý có cái độ đẹp trai ngất người, nhưng với Nguyệt Nguyệt thì cũng bình thường thôi. Nguyệt Nguyệt suốt ngày đi theo Hải nhưng những lúc như thế này thì cô luôn tránh xa. Và mọi người đương nhiên cũng ko ai nghĩ họ là người yêu vì họ đã công bố rằng quan hệ của mình giữa anh/ cô ấy là thanh mai trúc mã mà thôi!!

Liệu sự thật có phải như vậy? Chỉ là thanh mai trúc mã của nhau thôi sao??? Mời độc giả cùng đón tiếp những chương tiếp theo nhé!>•<=!!!=^•^=!!!

Bạn đang đọc truyện *Ngâm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Anh họ

Nguyệt và Hải bước vào lớp, ngồi vào chỗ ngồi cũng là lúc tiếng trống vang lên báo hiệu giờ học bắt đầu. Cô giáo bước vào lớp như mọi khi nhưng hôm nay lại bước vào cùng với một bạn học sinh nam. Gương mặt của cậu bạn mới này khá điển trai, trên người cậu như tỏa ra ánh nắng mặt trời, sưởi ấm mọi thứ. Cả lớp liền xì xào bàn tán. Khi thấy cô giáo bước vào lớp thì trật tự, im lặng, ngồi ngay ngắn. Cô giáo mỉm cười bảo:

-Hôm nay lớp chúng ta sẽ có một người bạn mới. Tên bạn ý là Trịnh Phong Nguyên. Cả lớp nhớ giúp đỡ bạn ý nhiều nhé!

Cô giáo nói xong, Nguyên bước lên mỉm cười rồi vẫy tay chào về phía Nguyệt Nguyệt. Sau đó, cô sắp xếp chỗ cho cậu. Thấy lớp đã trật tự, cô liền hỏi Nguyên:

-Nguyên, em muốn ngồi ở đâu?

Nghe cô hỏi, cậu tươi cười nói:

-Cô cho em ngồi cạnh bạn Nguyệt Nguyệt ạ!"

Cô giáo gật đầu đồng ý. Sau khi đã được sự cho phép của cô, Nguyên liền bước tới chỗ Nguyệt nở nụ cười chói chang nói:

-Tiểu Nguyệt lâu rồi không gặp em! Anh nhớ em muốn chết luôn à!

Nói xong, cậu liền ôm Nguyệt Nguyệt và cứ nựng má mình vào cô. Nguyệt Nguyệt liền bất ngờ khi tự dưng một người chẳng quen biết tự nhiên lại đi tới ôm mình, cô hỏi:

-Anh là ai?

Phong Nguyên bất ngờ, tim anh như thắt lại, nói:

-Tiểu Nguyệt, em quên anh rồi sao? Anh là Tép nè!!

Nguyệt Nguyệt bắt đầu nhớ ra và nói:

-A, là anh Tép đúng ko? Em nhớ anh quá! Tại chúng ta đã ko gặp nhau từ lâu lắm rồi nên em quên với lại càng lớn anh càng đẹp trai đó nha!

Vừa nói cô vừa nở một nụ cười tươi như hoa. Phong Nguyên liền bảo:

-Em phải đền bù cho anh vì cái tội của mình. Đó chính là em đã làm anh buồn!

Nghe xong, Nguyệt Nguyệt liền bảo:

- Vậy anh muốn đền gì?

Phong Nguyên liền tươi cười ngay rồi anh thì thầm vào tai cô. Anh bảo:

- Anh muốn em làm bạn gái của anh.

Nguyệt Nguyệt liền hoảng hốt, thấy vẻ mặt của cô, Nguyên liền trấn tĩnh cô lại và âm áp nói:

- Anh có việc cần nhờ. Khoảng 1 tuần là xong. Giúp anh đi nha!!

Nói rồi anh tỏ vẻ nũng nịu, nhìn thấy vẻ mặt đáng yêu đẩy cô suy nghĩ và cuối cùng vẫn phải đồng ý. Phong Nguyên liền sung sướng ôm chặt Nguyệt Nguyệt và không quên một cái "chặt" vào chiếc má hồng hồng đáng yêu của cô.

Nhìn những hành động như vậy! Cả lớp ko ai khỏi ngạc nhiên. Hải - thanh mai trúc mã của Nguyệt Nguyệt nhìn thấy vậy thì nhúu đôi lông mày. Trên người tỏa ra một khí lạnh đông cứng, về mặt cậu tối đen lại. Nhưng cô giáo đã kịp gỡ thước lên bàn khiến cả lớp trở lại về vốn có ban đầu.

P/S: Như đã hứa với các bạn ^-^

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Giờ về, Phong Nguyên bám riết lấy Nguyệt Nguyệt cùng nhau đi về. Như thường lệ, Nguyệt Nguyệt vẫn sẽ đợi bạn Hải nhà ta để đi về cùng. Phong Nguyên thấy Nguyệt Nguyệt cứ đợi ai đó, thấy lạ, cậu mới hỏi:

- Nè, Nguyệt Nguyệt! Em đang đợi ai vậy?

- Là thanh mai trúc mã của em - tên Hải mặt lạnh đó anh! - cô cười tươi, nhí nhảnh nói với anh.

- Ồ! Hình như anh không biết cậu ta thì phải? - Phong Nguyên đưa ngón trỏ, ngóc đầu lên trời nói.

- Hihi! Đó là điều đương nhiên! Sau khi anh đi du học thì cậu ta luôn là người chơi cùng với em đó!

Hai người cứ nói chuyện tươi như vậy mà không biết đang có kẻ mặt đầy vạch hắc tuyến ở sau mình. Không ai khác, chính là anh Hải nhà ta. Cậu "Hừ" một cái rồi cứ thế đeo balo đi thẳng về phía trước, không thèm nói một lời nào. Nguyệt Nguyệt nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia, thì chạy tới, túm lấy áo đằng sau của Hải, nói:

- Sao hôm nay ra muộn vậy?

Cậu vùng vằng, bực mình, hất tay Nguyệt ra nói:

- Không liên quan đến cậu!

- Ồ, thế thôi! Mà uống nước đi này! - Nguyệt Nguyệt vẫn ngây ngô, tỉnh bơ đáp. Rồi lấy chai nước mà mình mở cầm trên tay từ lúc nãy, mở ra rồi đưa cho Hải uống. Thế nhưng cậu lại khó chịu, ủa tay của bé Nguyệt ra, khiến nước đổ hết lên váy, áo của Nguyệt Nguyệt. Phong Nguyên thấy em mình bị vậy cũng không nổi lòng nào đứng nhìn, liền chạy gần về phía Hải, túm lấy cổ áo cậu nói:

- Nguyệt Nguyệt nhà tôi có ý thương cậu vậy mà cậu lại đối xử với con bé như thế! Tôi nói cho cậu biết: Không làm bạn nữa thì thôi! Tránh xa Nguyệt Nguyệt ra. Tôi nể tình vì cậu là bạn lâu năm của Nguyệt Nguyệt không thì tôi đã đánh cậu rồi đấy!

- Anh à! Kệ cậu ta đi! Chúng ta về! - Nguyệt Nguyệt lay lay cánh tay của Phong Nguyên, nhưng mà mặt thì lại cúi gầm xuống. Đầu cô bây giờ rất nóng. Phải rất nóng và đau nữa. Đau như búa bổ vậy! Giờ cô đang rất muốn khóc. Từ trước đến nay, Hải chưa bao giờ làm vậy với cô cả! Giờ thì sao chứ! Có nhiều con gái đẹp vây quanh hơn thì cậu ta rồi bỏ mình sao? Thích chảnh chó hơn à? Hảo, cô sẽ không làm phiền tới cậu nữa! Phong Nguyên và Nguyệt Nguyệt đi về. Đến gần cái thùng rác, cô vứt bỏ cái chai nước lúc nãy mà mình đã mua cho tên kia đi một cách vô tình, rồi bước thẳng đi về. Đường đi về hôm nay thật lạnh, lá vàng rơi rụng xuống khắp các mặt phố. Gió thổi sượt qua mái tóc mềm mại của cô, đưa hương thơm nhẹ nhàng vào mũi ai đó cùng với những giọt nhỏ kim cương của mình. Tâm trạng cô bây giờ là buồn bã, là tuyệt vọng. Cô muốn có cái gì đó để chơi, để phá tan cái cảm giác nặng nề này đi. Phong Nguyên nói nhỏ với cô:

- Đừng buồn nữa! Mai em đi cùng anh giải quyết một chút việc của anh nha! Được không bé con? - anh nhẹ nhàng lấy tay lau đi nước mắt trên mặt cô rồi lấy bàn tay to lớn của mình vỗ nhẹ nhàng lên đầu Nguyệt Nguyệt. Nguyệt Nguyệt cắn chặt môi, dường như không chịu đựng được nữa. Nhỏ òa khóc, rồi ôm chặt lấy anh. Nhỏ nức nở, rồi nhẹ "Ủm" một tiếng nhỏ.

Còn về phía Hải, bị nói như vậy càng làm cậu bức mình. Cậu ghét nhìn thấy Nguyệt Nguyệt thân thiết với người khác. Bởi cậu không thích, cậu muốn nó là của riêng mình. Nhưng mà cậu làm vậy liệu nó có buồn không nhỉ? Cậu có quá đáng quá không? Lúc đó, cậu chỉ vô tình hất tay thôi! Nào ngờ đầu lại khiến chai nước kia bắn tung vào người nó chứ! Mà hình như nó giận thật rồi hay sao ấy? Nhỏ vứt toẹt chai nước vào thùng rác luôn! Hành động cũng rất lạ nữa! Cứ cầm găm mặt xuống là sao? Thấy bất bình thường, cậu liền đi theo sau hai người kia. Đi một đoạn thì thấy cảnh này, tim cậu hơi nhói và hình như cũng hơi vui sướng nữa. Những giọt nước mắt kia là dành cho cậu đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trống Vắng

Hôm nay như bao ngày khác, Hải vẫn đến nhà Nguyệt Nguyệt để gọi cô. Nhưng có lẽ một số thứ đã không còn như trước kia nữa. Sáng chủ nhật hôm đó, tuyết vẫn rơi như bao ngày. Nhưng sao hôm nay lại lạnh như thế? Mà mấy hôm kia lại ấm áp đến vậy? Là do thiếu hơi ấm của một ai đó sao?

Hải đến định rủ cô đi chơi cùng mình nhưng được bố mẹ nhỏ cho biết là bé con đã đi từ sáng sớm cùng với Khải Nguyên. Nghe đến đó, lòng cậu lúc đó mới nhói lên: "Bé con, em lại đi cùng với người con trai khác sao?". Hải vội vàng hỏi bố mẹ nhỏ là Nguyệt Nguyệt với Khải Nguyên đi đâu thì hai bác bảo hai đứa nó đi phố sách. Cậu vội chào hai bác, rồi vọt chạy đến phố sách. Vừa chạy, cậu vừa suy nghĩ một điều rằng cậu sẽ mất đi bé con. Đến phố sách, cậu chạy từ đầu phố đến cuối phố, đi ra rồi vào từng hiệu sách như một con gió thoảng qua. Đi đến đâu, cậu cũng tưởng đó là cô, là bóng hình quen thuộc luôn mỉm cười với cậu. Vậy mà tại sao đó chỉ là ảo giác, hay cô đã từng đi qua đây? Để rồi mùi hương quen thuộc đó vẫn lưu mãi nơi đây. Hải đến một quán cà phê sách nhỏ, cậu bước vào đó với tâm trạng u sầu. Thực lòng mà nói, tâm cậu lúc này rất trống vắng, nó như đang gào thét vì không có cô bên cạnh. Một ngày thiếu em, anh sẽ như thế nào đây? Chợt, mùi hương quen thuộc đó lại xộc thẳng vào mũi cậu. Hải ngẩng đầu lên, lộ ra gương mặt đẹp trai tuấn tú của mình. Trên trán là những giọt mồ hôi do bé con đã tạo nên. Cậu quét đôi mắt mình khắp cửa hàng để tìm cô bé của mình. Bé con của cậu đang ở trên tầng 2 cùng với tên đáng ghét đó sao? Chết tiệt!

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Hải chạy xộc lên trên gác, đến chỗ của Nguyệt Nguyệt nắm lấy tay cô rồi kéo đi không một lời trước sự ngạc nhiên của bao vị khách. Nguyệt Nguyệt vùng vằng, nói:

- Cậu bỏ tay tôi ra!

- Không! Cậu phải đi theo tớ! - Hải kiên định đáp lại.

- Tôi nói bỏ ra!!! Cậu nghe không hiểu sao? - Về mặt Nguyệt càng ngày càng khó coi, nó méo xệch, nhăn nhó như một con khi.

- Không hiểu!

Khi nghe vậy, Nguyệt càng khó chịu, cô giăng tay mình ra khỏi bàn tay cậu và hét lên:

- Cậu bị điên à?

Hải dường như bị một cái gì đó thúc đẩy sự khó chịu trong lòng của mình bộc phát ra ngoài:

- Phải, tớ bị điên rồi đây này! Bị điên vì cậu! Bị điên khi nhìn thấy thằng đó cùng cậu cười đùa, nói chuyện, cùng cậu đi chơi, cùng cậu làm tất cả những gì mà tớ và cậu trước đây làm với nhau.

Rồi cậu ôm mặt, nở một nụ cười đau khổ, chua xót:

- Tớ thật sự đã bị điên rồi!....Hừ! Điên vì cậu.

Nghe những lời nói đó, tim bé con như cảm thấy có một dòng nước nào đó sưởi ấm khắp cả cơ thể mình dù nhiệt độ bây giờ là -15 độ C. Trái tim bé nhỏ như òa khóc vì cảm động, bé con bật khóc:

- Huhu.....Hức..hức.....!

Nguyệt nước mắt nước mũi chảy dài, lấy tay chùi qua chùi lại mà nhem nhuốc. Hải thấy cô khóc thì bất ngờ, cậu không làm bé con tổn thương nữa đấy chứ? Cậu vội ôm cô vào lồng ngực mình, nhẹ nhàng xoa cái đầu nhỏ nhắn rồi an ủi:

- Đừng khóc nữa mà! Xin cậu! Tớ xin lỗi vì đã nặng lời với cậu, tớ không cố ý chỉ là cảm thấy khó chịu khi cậu ở bên anh ta mà thôi! Đừng giận tớ nữa nha! Nguyệt Nguyệt!

- Ừm! - giọng điệu trẻ con lên tiếng đáp. Rồi cô nói:

- Cậu cũng hiểu lắm à? - rồi cười cười.

- Hiểu lắm gì cơ? - Hải ngây ngô đáp.

- Thực ra giữa tớ và Khải Nguyên chỉ là anh em họ, hôm nay anh ấy nhờ tớ đi cùng để giải quyết một cô gái suốt ngày theo đuổi anh ấy. Để tớ đóng giả thành bạn gái của anh ấy làm cho cô gái kia tuyệt vọng. Là vậy thôi đó! Hi hi! - Nguyệt Nguyệt giải thích tất cả mọi vấn đề cho Hải hiểu. Thế nhưng, tính độc chiếm của cậu là rất cao, cậu kiên quyết nói:

- Cả kẻ thế cũng không được. Cậu là của riêng tớ, không cho phép cậu đóng giả thành bạn gái anh ta!

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Vì đây là kì nghỉ đông nên Hải muốn tận dụng thời gian này để bù đắp với cô bé đáng yêu của mình. Từ rất sớm, cậu đã đến nhà để gọi cô đi chơi. Cơ nhưng mà biết đâu được đây. Mùa đông ấy mà, rét như vậy lại nằm trong chiếc chăn lông cừu ấm áp, mềm mại thì làm sao có thể dậy từ sớm cơ chứ? Đặc biệt là với con heo nhỏ này! Được sự đồng ý từ phía bố mẹ nhỏ, cậu đi lên phòng Nguyệt Nguyệt. Mở cửa phòng, đập vào mắt cậu là một thân hình nhỏ bé đang cuộn mình trong chiếc chăn ấm. Bước lại gần về phía thân ảnh đấy, Hải thấy gương mặt đang ngủ cực kì say của Nguyệt Nguyệt. Đôi môi cô bé hơi chu lên, đồ mộng dù đang là trong thời kì đông, khuôn mặt hồng hào, hơi ửng hồng hai bên gò má, đôi lông mi dài đang khép lại, thi thoảng sẽ hơi rung rung chút xíu. Nhẹ nhàng ngồi xuống chiếc giường, cậu khẽ khàng vuốt những sợi tóc còn lăn trên mặt bé con. Rồi lại ngắm nghía khuôn mặt ấy, dù ngày nào gần như cậu cũng ngắm. Quan sát cánh môi đồ mộng tràn đầy quyến rũ ấy, cậu như muốn cắn một phát vào nó vậy. Cậu cũng kiềm chế bản thân lắm chứ! Không phải không biết kiềm chế là gì đâu! Cơ nhưng mà cơ hội hiếm có như vậy cậu làm sao có thể bỏ qua? Nghĩ là làm, Hải nhẹ nhàng đặt bàn tay lên mặt bé con, từ từ cúi xuống chạm nhẹ môi mỏng của mình vào chỗ mặt ngọt đầy rẫy kia. Đây là lần đầu tiên cậu hôn, hình như bé con nhà cậu cũng là lần đầu tiên thì phải? Cậu vui lắm! Mà sao đôi môi của heo nhỏ lại ngọt thế nhỉ? Cứ như dâu tây ấy, ăn mãi không chán! Khẽ thấy hàng lông mi của Nguyệt Nguyệt rung rung mạnh hơn trước, cậu mới đành lòng rút ra khỏi nơi ngọt ngào kia!

Nguyệt Nguyệt khẽ nheo mắt. Cô gái nhỏ cảm nhận được đang có điều gì đó khác lạ ở đây. Mở mắt ra thì thấy Hải đang ngồi ngay giường mình mà lại nhìn mình chăm chú nữa. Cô ngạc nhiên, hỏi:

- Cậu lại vào phòng tớ làm gì?

- Thích thì vào! Không được à? - Hải trả lời

- Hừ, đáng ghét! Mau đi ra ngoài, tớ còn thay đồ! - môi nhỏ chu lên, bực dọc đuổi cậu ra ngoài.

- Sao không thay ở đây luôn đi? - Lời nói của cậu có gì đó rất phúc hắc.

- Bị điên à? Đi ra đi! - Nguyệt Nguyệt lấy đôi tay yếu ớt của mình dầm dầm vào người Hải như muốn đuổi cậu ra ngoài. Nhưng mà Hải lại là một con người "phúc hắc", làm gì có chuyện dễ tha như vậy!

Cậu nói:

- Muốn rù ai đó đi chơi. Nhưng mà cái người đó lại như một con heo, gọi mãi không dậy. Bắt lực quá! Để người ta phải đợi bao lâu!

- Hừ, làm như người ta cần ý! Giờ thì cút ra ngoài đi! - mặt nó đỏ bừng bừng vì giận, dám gọi người ta là "heo" sao? Không thèm chơi nữa luôn nhá!

Biết nó giận rồi nên cậu đành bước đi ra ngoài thôi, chứ để nó giận thì phiền lắm! Nhớ thằng nào đấy lại nhân cơ hội cuỗm nó mất đi thì sao? Không được, nhất định phải tạo ra kết giới.

Chương 9

- Hải ơi! Đi chơi đâu vậy? - nhóc tò mò hỏi
- Đi công viên á! Bé thích không? - Hải quay sang vỗ nhẹ vào chiếc đầu nhỏ nhắn của cô.
- Thích!

Hải và Nguyệt một lớn một nhỏ đi về phía công viên. Cậu hôm nay mặc một chiếc áo bông dày, đi quần kaki màu đen, đầu đội chiếc mũ len nâu nâu. Còn bé Nguyệt thì là một chiếc áo len trắng muốt như tuyết với chân váy màu hồng, đầu đội mũ len hồng, khuôn mặt ửng hồng lên vì nẻ.

Khi cả hai đến đó, cô rủ cậu đi chơi hết trò này đến trò khác: tàu lượn siêu tốc, thám bay, đu quay khổng lồ,... Đến chỗ ném phi tiêu, Nguyệt Nguyệt nhìn thấy một con gấu bông màu trắng rất đẹp, cô rất thích. Bé mới nói nhỏ với Hải:

- Hải ơi, tớ thích con gấu bông kia!
- Hừm? Vậy tớ đi lấy cho cậu nhé? - cậu mỉm cười nhẹ nhàng nhìn cô.
- Thật hả? - cô vui sướng nói.
- Thật! - cậu thẳng thắn nói.

Đi đến đó, cậu mua mười phát, cả mười phát đều chẳng trúng cái nào cả. Về mặt Nguyệt Nguyệt có vẻ hơi buồn, còn cậu thì khá là khó chịu. Hải lại mua tiếp mười phát nữa và cũng chẳng trúng cái nào cả. Thấy vậy, Nguyệt Nguyệt mới lên tiếng nói:

- Hải ơi, tớ không thích con gấu bông đó nữa đâu! Chúng ta ra chỗ khác chơi đi.
- Không, tớ nhất định lấy được cho cậu! - Hải kiên quyết đáp.
- Nhưng tốn tiền cậu lắm! - Nguyệt Nguyệt e ngại nói.

Bỗng một chàng trai đưa con gấu bông màu trắng đó cho Nguyệt Nguyệt và bảo rằng:

- Nè, cho em!
- Dạ??? - Bé Nguyệt vẫn ngây ngô chưa hiểu gì.
- Anh là tặng em đó! Em không lấy sao? - anh ấy cười nhẹ, giống những tia nắng ấm vậy đó.
- Thật sao ạ? - Nguyệt vẫn không tin vào tai mình.
- Là thật mà!
- Em cảm ơn anh ạ! - nhóc con vui sướng, cười tít mắt nói.

Cô gái nhỏ vui là vậy, thế mà không biết có cái tên nào đó đầu đầy vạch hắc tuyến, hậm hực vì nhìn thấy họ cười với nhau. Sau đó, chàng trai cho Nguyệt Nguyệt con gấu bông đó cũng đi về. Nhận được món quà mình mong muốn, Nguyệt Nguyệt tươi cười, quay ra khoe với Hải:

- Hải ơi, tớ vừa được một anh tốt bụng cho gấu bông nè!
- Hừ! Thế mà lúc này còn giả bộ! - Hải bĩu môi, đã kích Nguyệt Nguyệt

Cô cúi đầu xuống, ôm lấy con gấu bông nói:

- Tớ xin lỗi! Tha cho tớ nhé Hải à?
- Không xin lỗi gì hết! Đi chơi tiếp! - tên mặt lạnh nào đó cố tình không cho bé xin lỗi
- Ủ<

Nguyệt Nguyệt ngồi ở ghế đá đợi Hải đi mua kem về cho mình. Trong lúc Hải đi mua kem thì đã có một chuyện vô cùng nghiêm trọng xảy ra. Đó chính là: cô bé của chúng ta bị ném thính. Người rắc thính là một chàng trai trẻ, đẹp, học chung trường với cô, hình như là hội trưởng hội học sinh - Lâm Gia Minh. Tên này nổi tiếng học giỏi, chơi thể thao cũng tốt, được cái tính năng động nên rất nhiều nữ sinh vây quanh. Hắn ta bình thường cũng sẽ chẳng quan tâm đến mấy cô gái này cho lắm nhưng do một rắc rối nhỏ xảy ra mà làm Lâm Gia Minh này thực sự "lần đầu đã yêu" bé Nguyệt Nguyệt của anh Hải.

"Rắc rối nhỏ" đó liệu có thực sự nhỏ? Cô bé của chúng ta liệu có đón thính hay chẳng? Và cậu Hải của chúng ta sẽ phải làm thế nào? Cùng đón đọc chap sau: Rắc rối nhỏ nhé!

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Rắc rối nhỏ

Một sáng mùa thu, lá vàng chầm nhẹ xuống đất rồi lại được gió cuốn bay đi. Một mùi hương nhẹ thoảng khắp con phố vốn náo nhiệt nhưng hôm nay sao lại yên tĩnh đến vậy? Từng dòng cảm xúc cứ vậy trôi chậm dần dần lại. Lâm Gia Minh bước từng bước trên con phố nhỏ. Năm nay cậu đã bước lên lớp 11 - ngưỡng cửa của lớp 12 - một sự thay đổi kì quái, Gia Minh cúi gằm mặt mình vào cuốn sách tổng hợp kiến thức của lớp 11, khẽ thở dài. Cậu không biết mình đang có cảm nhận gì nữa, có điều gì đó thật trống vắng, buồn buồn, cô đơn và....lặng lẽ! Chìm đắm vào dòng cảm xúc của bản thân mình, cậu không biết rằng mình sắp đi vào cõi chết. Tiếng "bíp" vang lên thật chói tai nhưng cậu đâu có nghe thấy khi tiếng nhạc du dương đang quần lấy đôi tai cậu. Đôi chân cứ bước đi, bước dần, và một lực đẩy thật mạnh đã khiến cậu quay trở lại với thực tại. Một cô gái? Mặt cô ấy đang nhăn nhó, khó chịu vì đau sao? Rồi tự nhiên quay phắt ra bên cậu, giọng nói mang vẻ tức giận:

- Cậu bị làm sao thế hả? Không thấy chiếc xe bus đó đang đi tới hay sao? Cũng phải, cậu đâu nghe thấy đâu vì tai cậu đang đeo tai nghe kia mà! Thật không thể hiểu nổi! Xin đừng đeo tai nghe khi tham gia giao thông chứ! Cậu không muốn sống thì cũng phải để người khác được sống chứ!

Lặng nghe và quan sát cô gái ấy, cô ấy thật nhỏ nhắn và đáng yêu! Chính cô ấy đã cứu sống cậu sao? Cô ấy đang bị thương! Cậu đúng là một người tồi tệ! Gia Minh-cậu lại làm hại người khác nữa rồi. Cậu đứng lên, phui phui quần áo cho cô gái ấy rồi hỏi:

- Cậu không sao chứ? Để tôi tạ lỗi nhé! Thật xin lỗi! - Gia Minh nhẹ nhàng mỉm cười nói với cô gái nhỏ.

- Xây xát nhẹ thôi! Mà thấy cậu cũng đẹp trai sao đầu óc lại ngớ ngẩn thế chứ! Chẹp! - Cô gái này! Thật là! Khen chê người khác cũng phải để trong lòng chứ sao lại nói ra vậy chứ! Nhưng.... cũng thật dễ thương! Gia Minh gãi gãi đầu, nói:

- Thật xin lỗi mà! Và...cảm ơn cậu rất nhiều!

- Ừm, không có gì! Tôi tên Lăng Nguyệt! - Nguyệt Nguyệt cười tươi, chào làm quen.

- Chào cậu! Tôi là Lâm Gia Minh! - Gia Minh nhẹ nhàng đáp lại.

- Vậy nhé! Tạm biệt cậu! Tôi còn có việc đi trước! - dứt lời Nguyệt Nguyệt chạy đi không cho Gia Minh kịp phản ứng. Tim cậu có gì đó thật nhộn nhịp! Nó đang kêu lên hồi! Là vì cô gái nhỏ kia sao? Còn đang định hỏi và bù đắp cho cô ấy thì Nguyệt Nguyệt lại chạy mất rồi! Có duyên nhất định gặp lại!!! Cậu trầm nghĩ trong lòng. Cậu biết rồi thứ cậu đang thiếu đó chính là chút tình cảm nhỏ nhoi ấy! Nhưng cũng từ lúc gặp Lăng Nguyệt, Lâm Gia Minh lại không chút hứng thú với bất kì cô gái nào!

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Tháng 9

Trường Gia Minh lại đón một lớp học sinh 10 mới, cũng chính là lúc Lâm Gia Minh chính thức gặp lại Lăng Nguyệt!!!

Hôm đó, Gia Minh thấy Nguyệt Nguyệt, quả thực cậu rất muốn chạy lại để chào hỏi nhưng lũ bạn mình lại rủ cậu đấu bóng rổ, Gia Minh nghĩ rằng mình nên thể hiện tài năng của chính bản thân để cô ấy có thể hướng về cậu. Trận đấu đó, cậu nỗ lực dùng mọi tài nghệ của mình để thu hút sự chú ý của Nguyệt Nguyệt nhưng đổi lại là cái gì? Là cô ấy đi cùng với người con trai khác rồi cười cười nói nói trước mặt cậu sao? Nhìn hình ảnh đó, Gia Minh-cậu chưa bao giờ thấy nhói như thế này! Cô ấy có bạn trai rồi?

Kể từ lúc đó, Gia Minh quyết tâm sẽ tìm hiểu về cô! Cậu đành nhờ đứa bạn thân đi tìm hiểu qua về lớp của Lăng Nguyệt đang học. Khi biết cô học lớp

10, cùng khu với cậu đang học, Gia Minh đã vui sướng biết bao. Vì cậu nghĩ mình sẽ được tiếp xúc cô gái nhỏ ấy hơn, một ý nghĩ lóe sáng vụt trong mắt cậu. Nhưng lại không bao lâu, kì nghỉ đông đã đến, học sinh được nghỉ... và vì thế, được ngắm nhìn cô dù chỉ một chút cũng thật khó khăn.

Điều thật kì diệu là ngày hôm nay khi đi dạo trong công viên, cậu lần nữa được nhìn thấy cô. Hình ảnh cô gái nhỏ nhắn, đáng yêu trong bộ quần áo ấm mùa đông khiến cậu không khỏi mơ màng. Gia Minh đang nghe thấy tiếng trống tim của chính mình! Thật hồi hộp! Thật là một cảm xúc khó tả!!!

Cậu bước lại gần phía Nguyệt Nguyệt, hơi thờ thờ nên khó khăn hơn, dồn dập hơn, hay nói chính xác: CẬU ĐANG BẮN LOẠN VÌ CÔ!!! Gia Minh cố nặn ra một nụ cười tươi nhất, đưa bàn tay của mình ra, mạnh dạn nói:

- Đã lâu không gặp! Lãng Nguyệt!

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

- Xin chào! Lãng Nguyệt!

- Hử? - Nghe có người gọi tên mình, Nguyệt Nguyệt liền ngẩng đầu lên, nhìn thấy một cậu thanh niên, nhìn trông mặt sáng sủa, lại nhìn rất quen, liền hỏi:

- Có phải chúng ta đã từng gặp nhau không?

- Nè nhóc, chẳng nhẽ em quên tôi rồi sao? - Lâm Gia Minh vẻ mặt thất vọng mang theo chút buồn rầu.

- Ân, anh không phải là cái người mặt cứ ngẩn ngơ suýt bị xe tông được tôi cứu sao? - Nguyệt Nguyệt chợt nhớ ra điều gì, nói thẳng với Gia Minh.

- Chính là anh! - Lâm Gia Minh nói.

Hai người cứ vậy nói chuyện với nhau, lần la một lúc thì anh Hải nhà chúng ta về, thấy cảnh này liền nóng giận, không chịu được:

- Tôi mới đi một lúc là cậu đã giao du với người khác rồi sao? Đã vậy lại còn là con trai!

- Tiểu Nguyệt, là bạn trai của em sao? - Gia Minh vừa hỏi vừa lấy tay vuốt vuốt mái tóc của Nguyệt Nguyệt, lòng không khỏi khó chịu. Còn Hải sau khi nghe hai từ "Tiểu Nguyệt" trong lòng đã sôi sùng sục đến mức muốn phun trào. Cái gì cơ, gọi nhóc của hắn là "Tiểu Nguyệt" làm như thân thiết lắm vậy! Hắn còn chưa dám gọi như vậy với bé cưng mà cái tên này không biết liêm sỉ lại còn nói rõ to. Hắn thật muốn lao đến đánh cho tên này một trận mà!

- A, không phải không phải, cậu ấy là bạn thân nhất của em, tên Hải! - Nguyệt Nguyệt liền xua tay, phủ định câu nói của Gia Minh. Gia Minh nghe vậy rất vui vẻ, vậy là cậu vẫn còn cơ hội!

Nhưng lời nói này của Nguyệt càng khiến Gia Minh khó chịu hơn, trong lòng đau nhói, tim như sắp vỡ vụn. Chỉ vì lời nói này, tâm trí cậu như trống rỗng, chẳng còn gì nữa. Tất cả chỉ là mình cậu tưởng tượng thôi sao? Chẳng lẽ đây không phải buổi hẹn hò sao? Cậu thật hận người con gái trước mặt mình. Hận cô tại sao lại ngu ngốc như vậy? Tại sao lại không hiểu cảm giác của cậu? Cậu không muốn nhìn thấy mặt cô nữa!!! Không một lời, Hải quay đi, bước về phía trước, mặc cho hai người phía sau muốn làm gì thì làm. Cậu đã mệt mỏi quá rồi!

Chương này tạm dừng ở đây thôi nhé! À còn nữa, chương sau sẽ là chương cuối của bộ này, tức là mình sẽ hoàn ấy vì mình muốn viết một bộ khác! Mong các bạn sẽ thông cảm! Agrigatou~

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Có Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Hoàn truyện

Nhìn Hải bước đi, Nguyệt Nguyệt vội chạy theo:

- Hải, Hải, mau đợi tớ với! Cậu đi chậm thôi! Chân tớ ngắn sao đuổi kịp kẻ chân dài như cậu!

- Cậu đừng có suốt ngày lải nhải mấy cái đó được không? Cậu thích chơi với anh ta thì cậu đi đi. Còn đi theo tôi làm cái gì? - Hải quay mặt về phía Nguyệt Nguyệt, đôi lông mày nhăn lại, lời nói phát ra thật khó nghe.

- Nhưng...nhưng tớ thích cậu cơ! - Nguyệt Nguyệt cúi mặt xuống nói, lí nhí phát ra mấy tiếng "tớ thích cậu" đủ cho hai người nghe. Hải như không tin vào tai mình, cô gái nhỏ ấy vừa nói thích cậu! Là thích cậu đấy! Sự vui sướng trong ánh mắt cậu như bùng lên. Cậu gắng hỏi lại lần nữa để chắc chắn là mình không đang nằm mơ:

- Nguyệt Nguyệt, cậu...cậu vừa mới nói cái gì?

Nguyệt lúc này đang nhắm chặt mắt lại, vì có thể câu trả lời của cậu sẽ khiến cô đau lòng. Nhưng Hải lại đang hỏi Nguyệt vừa mới nói cái gì! Cái câu này, khó nói như vậy, thế mà cậu ấy lại bắt mình nói lại. Hào, Lanh Nguyệt cô đấy chắc chắn sẽ cho hấn thủng tai:

- Tớ nói: "TỚ THÍCH CẬU"!!!!

Hải lấy tay vỗ vào đầu cô, cười tươi như trúng số:

- Đồ lợn ngốc này, sao cậu không nói sớm. Có biết tớ đã đợi câu nói này của cậu rất lâu không?

- Cậu...cậu nói cái gì cơ? - Nguyệt ngây ngô vẫn chẳng hiểu Hải đang nói gì.

- Tớ cũng thích cậu nhiều lắm! Thanh mai ngốc của tớ ạ!!! Hi hi - Hải thơm nhẹ vào chiếc môi nhỏ xinh kia.

Hoàn rồi nhé độc giả! Tại ta lười và cũng vì ta muốn ra truyện mới! Pp! Nhớ ủng hộ truyện của tg nha! Iu nhìu ♥

Bạn đang đọc truyện *Ngậm Miệng Lại Nào Cô Bé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.